

دولت بایدن نمی تواند کار چندانی انجام دهد

الحاق کرانه باختری؛ راهکار نتانیاهو برای گریز از زندان

واشنگتن و جامعه بین المللی نیز باید برای بهبود زندگی فلسطینی ها و کاهش مصائب اشغال بیشتر تلاش کنند. این امر به معنای ارائه سرمایه گذاری و سایر مشوق ها برای توسعه زیرساخت های فلسطین، رفع موانع تجارت و بازرگانی، و به طور کلی حمایت از کسب و کارها و خودمختاری اقتصادی فلسطین است. به علاوه، وضعیت مالی تشکیلات خودگردان فلسطین نیز باید بهبود یابد. هر قدر که تشکیلات خودگردان فلسطین ضعیف و فاقد اعتبار باشد، هیچ شانسی برای آرامش و ثبات نسبی در کرانه باختری وجود ندارد.

در جبهه دیپلماتیک منطقه ای، ایالات متحده به طور فعال در تسهیل عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی مشارکت دارد. بر اساس گزارش ها، هر دو کشور واشنگتن را تحت فشار قرار داده اند تا نقش مهمی در این روند ایفا کنند. دولت بایدن باید روشن کند که این کار را تنها در صورتی انجام خواهد داد که دولت نتانیاهو به تقویت روابط بهتر بین اسرائیلی ها و فلسطینی ها کمک کند. البته ممکن است عربستان سعودی خود درخواست های مشابهی داشته باشد، اما دولت بایدن نباید این موضوع را به سادگی به ریاض واگذار کند.

در درازمدت، اسرائیلی ها و فلسطینی ها باید رهبرانی را انتخاب کنند که متعهد به صلح و آشتی باشند. خشونت و سخنان نفرت آلود هر دو طرف را قطبی کرده و آنها را به سمت مواضع رادیکال تر سوق داده است. دولت نتانیاهو، برای ایجاد یک تغییر مثبت، کاری انجام نخواهد داد. البته شاید او تحت شرایط خاصی تمایل داشته باشد وزرای تندروری خود را کنار بگذارد و به احزاب میانه روی اسرائیل روی آورد، اما وقوع این اتفاق بعید است.

در طرف فلسطینی، ناراضی‌تی و خشم گسترده‌ی نسبت به تشکیلات خودگردان فلسطین و رئیس آن، محمود عباس وجود دارد و بیشتر فلسطینی ها مشتاق انتخابات جدید هستند. با این حال، عباس انتخابات پارلمانی سال گذشته را لغو کرد و به نظر می رسد مصمم است از رویارویی با رای دهندگان اجتناب کند. با این حال، ایالات متحده و اروپایی ها با تعامل با تشکیلات خودگردان فلسطین در موضوعات گسترده تری مانند حکمرانی خوب، مبارزه با فساد و شفافیت می توانند شرایط برگزاری انتخابات توسط عباس را تعیین کنند. البته خطری که وجود دارد این است که با توجه به عدم محبوبیت و اعتبار او در میان مردم فلسطین، ممکن است عباس و فتح انتخابات را به حماس که دست از مبارزه مسلحانه نخواهد کشید، واگذار کنند.

درگیری در غزه نیز حتمی بوده و فقط زمان آن مشخص نیست؛ اما قابل توجه است که حماس به نبرد اخیر در ماه مه کشیده نشد و اسرائیل از نتیجه ای مرگبارتر نجات یافت. به علاوه، حماس حداقل مقداری انگیزه برای حفظ آرامش دارد زیرا اگر بتواند واردات را تقویت کرده، نیازهای بشری دوستانه و زیرساختی غزه را برطرف کند و تعداد فلسطینی هایی که می توانند در اسرائیل کار کنند را افزایش دهد، از نظر سیاسی منتفع خواهد شد.

مطمئنا هیچ یک از این اقدامات بدل به موفقیتی بزرگ نخواهد شد و حداکثر جریان خطرناکی را که اکنون به راه افتاده متوقف خواهد کرد. اما از دولت ایالات متحده که دغدغه های دیگری در عرصه سیاست خارجی دارد، به سیاست اعمال فشار زیاد بر اسرائیلی ها حساس است و بر این عقیده است که حتی با وجود تلاش های فراوان آمریکا راه حل بهتری در دست نیست، نمی توان انتظار بیشتری داشت.

اگر زمان مناسب برای مذاکره فرا برسد، ایالات متحده باید با دیگران مشورت کند تا پارامترها و شرایط مرجعی را تعیین کند که طرفین را در جهتی مثبت هدایت کرده و پیشرفت های به دست آمده در گذشته را توسعه دهد. اسرائیلی ها و فلسطینی ها در بن بست خطرناکی به سر می برند. دولت بایدن با همکاری با دیگران، مطمئنا می تواند کارهای بیشتری برای کمک به آنها برای یافتن راهی برای خروج از این وضعیت انجام دهد.

گشت. با توجه به این که به نظر می رسد آغوش نتانیاهو برای چنین اقداماتی از سوی شهرک نشینان و افراط گرایان حاضر در کابینه اش باز است، ظاهراً دوره بسیار خطرناک تری در پیش خواهد بود.

آچه برای نجات باقی مانده است

گزینه های ایالات متحده برای مقابله با این وضعیت محدود است. واضح است که اکنون زمان طرح های صلح بلند پروازانه یا مذاکره درباره مسائل مربوط به وضعیت نهایی مناقشه نیست، زیرا این اقدامات تقریباً به طور قطع با شکست مواجه خواهند شد. اما دولت بایدن همچنان می تواند تلاش کند تا تنش ها را کاهش داده و احتمال وقوع پیشرفت در آینده را حفظ کند. برای نیل به این منظور، ایالات متحده، باید همراه با مصر و اردن، اسرائیلی ها و فلسطینی ها را در قبال تعهداتی که در اجلاس عقبه و شرم الشيخ در اوایل سال جاری در قبال یکدیگر داده اند، پاسخگو باندند. در این نشست ها، هر دو طرف متعهد شدند که خشونت ها را مهار کنند و اسرائیل نیز وعده توقف برخی اقدامات یک جانبه، مانند توقف صدور مجوز شهرسازی های جدید و اقامتگاه های موقتی را به ترتیب به مدت چهار ماه و شش ماه داد. در مورد حرم الشریف که یهودیان آن را کوه معبد می دانند هم هر دو طرف متعهد شدند که وضعیت موجود را حفظ کنند (یعنی یهودیان و غیرمسلمانان می توانند آزانجا بازدید کنند اما فقط مسلمانان اجازه اقامه نماز دارند). این تعهدات گسترده نیستند، اما این مزیت را دارند که اسرائیل و تشکیلات خودگردان فلسطین با آن موافقت کرده اند و نقطه شروع مفیدی برای بازسازی اعتماد به شمار می روند. اما با تشویق آمریکا، اروپا و اعراب، هر دو طرف باید کارهای بیشتری انجام دهند. تشکیلات خودگردان فلسطین باید تعهد خود را برای مقابله با گروه های تروریستی فعال در مناطق تحت کنترل خود تجدید کند. اسرائیل نیز باید متعهد شود که با خشونت و ترور از سوی شهرک نشینان مقابله نماید. ایالات متحده در کنار مصر، اردن و اتحادیه اروپا باید کمیته ای را برای نظارت بر اجرای این تعهدات تشکیل دهند و در صورت عدم رعایت هریک از طرفین، باید مجموعه ای از پاسخ ها را آماده کنند.

مانند ساکنان سرزمین اسرائیل برخورد کند.

لویح دیگر هم ساخت وساز و دسترسی فلسطینیان به زمین در کرانه باختری را محدود تر می کند. اسموتریخ، وزیر دارایی در حال انجام اقداماتی برای ایجاد زیرساخت های لازم در کرانه باختری است تا جمعیت یهودی این منطقه دو برابر شده و به یک میلیون نفر برسد. ایتمار بن گویر، وزیر امنیت ملی صریح الیهجه و متعلق به جناح راست افراطی هم تنها شاید به این دلیل تأخیرهای بیشتر در اصلاحات قضایی را بپذیرد که از امکان اجرایی کردن پروژه منحصر به فرد خود اطمینان یابد؛ یک گارد ملی اسرائیلی که در عمل به عنوان ارتش شبه نظامی خصوصی او برای مقابله با فلسطینی ها و حمایت از شهرک نشینان عمل کند. فراملی گرایان الحاق رسمی و آشکار سرزمین های اشغالی را به یک روند پنهان تر و تدریجی تر ترجیح می دهند، اما آنها ممکن است به چیزی کمتر از کنترل دو ژور هم راضی شوند؛ به خصوص اگر انجام این کار به این معنی باشد که اسرائیل می تواند خود را بر سرزمین ها که از مردم فلسطین گسترش شده اما از مشکلات سیاسی ناشی از الحاق آشکار و بدون اعطای حقوق برابر برای فلسطینیان اجتناب کند. در این سناریو- نتانیاهو امتیازاتی را درباره اصلاحات قضایی می دهد اما با الحاق رسمی کرانه باختری ائتلاف خود را راضی نگه می دارد- این دویمین معامله شیطانی او خواهد بود زیرا امید کمی برای نیل به راه حل دو دولتی باقی خواهد گذاشت.

این اقدامات سه پیامد فوری خواهد داشت؛ اعتراضات هفتگی به اصلاحات قضایی پایان خواهد یافت، کنست مجموعه ای از قوانین الحاقی و ضد فلسطینی را تصویب خواهد کرد و نهایتاً موجی از انتقادات از سوی آمریکا، اتحادیه اروپا و تعدادی از دولت های عربی روانه اسرائیل خواهد شد که البته پیامد عملی چندانی نخواهد داشت. دموکراسی اسرائیل نجات خواهد یافت اما چشم انداز نیل به صلح با فلسطینی ها مدفون خواهد شد.

آرامش پیش از طوفان؟

پیش بینی قطعی میزان واکنش فلسطینی ها به انتخاب این مسیر از سوی نتانیاهو دشوار است. انفجار خشونت در کرانه باختری و وقوع چیزی شبیه به انتفاضه اول یا دوم ممکن بوده اما اجتناب ناپذیر نیست؛ کمایندکه در ماه آوریل، اسرائیلی ها و فلسطینی ها موفق شدند از تلاقی ماه رمضان، عید فصح و عید پاک که حساسیت های مذهبی و ملی گرایانه در آنها به اوج می رسد، بدون خونریزی عظیمی که برخی از آن بیم داشتند، عبور کنند. اوایل ماه مه شاهد پنج روز درگیری در غزه بین ارتش اسرائیل و یک گروه مسلح موسوم به جهاد اسلامی فلسطین بودیم، اما حماس بزرگ تر و مسلح تر از نبرد دور ماند و خشونت قیل از گسترش به کرانه باختری پایان یافت. چند هفته بعد، حتی روز اورشلیم - که یادآور اتحاد این شهر در سال ۱۹۶۷ است و یکی از مهم ترین اتفاقات تحریک آمیز آن «راهپیمایی پرچم در محله های مسلمان نشین به شمار می رود، با خشونت نسبتاً کمی پایان یافت.

اما این وضعیت در بهترین حالت یک دوره موقتی کوتاه مدت است. حماس مشتاق است تا توجهات را از غزه و مشکلات حاکمیتی خود دور کند و بر آتش جبهه های دیگر، به ویژه در اورشلیم و کرانه باختری، بدمد. گروه های مسلح مستقل فلسطینی مانند عربین الاسود در شمال کرانه باختری به تلاش برای انجام حملات ادامه خواهند داد و این امر موجب انجام عملیات پیشگیرانه و تلافی جویانه بیشتر از سوی نیروهای اسرائیل خواهد شد.

شهرک نشینان اسرائیلی که از سوی دوستان خود در دولت نتانیاهو تشجیع شده و مورد حمایت قرار می گیرند به آزار و اذیت و اعراب فلسطینی ها ادامه خواهند داد. یکی از اهداف آنها تلاش برای قانونی کردن شهرک های موقتی است که بدون اجازه دولت اسرائیل در کرانه باختری ساخته شده اند. این شهرک های موقتی بخش کوچک اما سریعاً در حال رشدی از ناحیه موسوم به سی را تشکیل می دهند، ناحیه ای که حدود ۶۰ درصد کرانه باختری را در بر گرفته و مستقیماً تحت کنترل اسرائیل است. قانونی کردن این اقامتگاه ها سبب گسترش شهرک های اسرائیلی خواهد شد.

شاید مهم ترین حادثه تصمیم شهرک نشینان، البته با موافقت ضمنی ارتش و دولت اسرائیل، برای بازگشایی شهرک غیرقانونی هومش یشووا در فاصله چند صد یاردی از محل اصلی آن بود. این کار در حالی انجام گرفت که هومش یکی از چهار شهرک کرانه باختری بود که اسرائیل در زمان خروج از غزه در سال ۲۰۰۵ با تخلیه آن موافقت کرده بود. به علاوه، این بازگشایی با وجود مخالفت ایالات متحده و کشورهای اروپایی انجام

سجاد عطازده مترجم

دنیل کورتزر، سفیر سابق ایالات متحده در مصر و رژیم صهیونیستی و استاد مطالعات خاورمیانه در دانشگاه پرینستون آمریکا و آرون دیوید میلر، مذاکره کننده سابق شش دولت مختلف آمریکا در امور مربوط به سرزمین های اشغالی و فلسطین، در مقاله ای با عنوان «بهای حفظ دموکراسی اسرائیل را فلسطینی ها خواهند پرداخت؛ دولت بایدن نمی تواند کار چندانی برای آنها انجام دهد» که در وبسایت فارن افرز منتشر شده است، به طرح این ایده پرداخته اند؛ نتانیاهو که بر اثر شکست طرح اصلاحات قضایی اش در آستانه شکست ائتلاف خود قرار دارد در تلاش است تا با قربانی کردن فلسطینیان و الحاق کرانه باختری به خاک سرزمین های اشغالی، افراطیون صهیونیست را راضی کند.

علی رغم بروز خفیف تبعات اقدام احتمالی صهیونیست ها در الحاق کرانه باختری در متن، اما در فضای واقعی مقامات محور مقاومت و برخی دولت های عربی، این تحول که به معنای بلعیدن قدس و اماکنش توسط رژیم صهیونیستی است را منتهی به یک درگیری بزرگ و سوزاننده منطقه ای توصیف کرده اند. در ادامه ترجمه این مقاله را می خوانید.

پس از اینکه برنامه های نتانیاهو برای انجام اصلاحات قضایی ضد دموکراتیک خود در ماه آوریل نقش بر آب شد، اکنون قصد دارد تا دوباره این اصلاحات را مطرح کند. پیشنهادهای طرح شده از سوی نتانیاهو عملاً دیوان عالی اسرائیل را از حیز ارتفاع ساقط کرده و مانع از آن خواهد شد که این نهاد بتواند به عنوان کنترل کننده قدرت قوه مجریه عمل کند. با این وجود، تضمینی برای موفقیت این پروژه وجود ندارد زیرا تظاهرات مردمی علیه اصلاحات پیشنهادی به صورت بی وقفه ادامه یافته و دولت را برای توقف یا حتی عقب نشینی تحت فشار قرار داده است. اما نتانیاهو هرچه بیشتر معطل کند، ناراضی تی در صفوف دولت ائتلافی راست افراطی او نیز رو به فزونی خواهد گذاشت. او با پرداخت کمک های هنگفت دولتی به افراطیان ارتدکس اسرائیل سعی کرده است بر آتش ناآرامی آنها آبی بریزد. اقدام بعدی او هم برای راضی کردن صهیونیست های مذهبی و سیاستمداران راست افراطی استفاده از سکه الحاق خواهد بود. اگر نتانیاهو نتواند دادگاه عالی را که مدت هاست تبدیل به بلای دولتی اسرائیل شده است ساکت کند، شاید دست افراط گرایان کابینه خود را برای الحاق کرانه باختری به اسرائیل باز بگذارد و به آنها اجازه دهد تا همه چیز این منطقه، جز نام آن را، به اسرائیل ملحق کنند. حقیقت آن است که این فرآیند اکنون آغاز شده است.

به عبارت دیگر، نبرد بر سر دموکراسی اسرائیل ممکن است به درگیری با فلسطینی ها دامن برزند. نه تشکیلات خودگردان فلسطین، نه حماس و نه مردم این کشور علاقه ای به قیام گسترده یا پایدار علیه اسرائیل ندارند. اما یک دولت راست افراطی که به دنبال تصرف کرانه باختری و خنثی کردن آخرین امیدهای هرچند ضعیف برای تاسیس یک کشور مستقل فلسطینی است، تقریباً به طور قطع به تشدید تنش با فلسطینی ها منجر خواهد شد. برای ایالات متحده، این رویارویی تنها گزینه های سختی را به ارمان آورده است. دولت بایدن در حال حاضر مشغول اروپا و منطقه هند-آرام است. این کشور مزیت چندانی در آغاز یک ابتکار دیپلماتیک بزرگ که تقریباً به طور قطع شکست خواهد خورد و به درگیری با طرفداران اسرائیل در کنگره یک سال پیش از انتخابات ۲۰۲۴ دامن خواهد زد نمی بیند اما همچنان جلوگیری از انفجار خشونت بین اسرائیلی ها و فلسطینی ها برای واشنگتن اهمیت دارد.

دولت ائتلافی اسرائیل مولود معامله ای شیطانی بین ۳ گروه از عناصر است که هر کدام منافع محدود خود را دارند. نتانیاهو مصر است تا مانع پیگیری قضایی اتهامات فساد خود شود و به دنبال متحدانی است که به او کمک کنند تا با تصویب قوانینی از این منجلاب رها شود؛ همین مساله یکی از دلایل پیگیری اصلاحات قضایی است. گروه دوم احزاب افراطی ارتدکس هستند که نماینده خریدیم ها به شمار می روند و عموماً با سیاست های دست راستی نتانیاهو هماهنگ هستند؛ آنها عمدتاً خواهان دریافت بودجه بیشتر دولتی برای موسسات مذهبی خود و حتی معافیت های مذهبی گسترده تر از خدمت سربازی هستند. گروه آخر نیز ناسیونالیست های افراطی هستند که همگی به دنبال کنترل ابدی اسرائیل بر کرانه باختری و بیت المقدس شرقی هستند و بسیاری از آنها امیدوارند که تلاش دولت برای تضعیف دادگاه عالی به آنها اجازه دهد تا ایدئولوژی برتری طلبانه یهودی خود را در قوانین اسرائیل ثبت کنند. در بحبوحه تلاش نتانیاهو برای ارضای این ملغمه های سیاسی دیگر خبری از احتیاط معمول او هم نیست. برآورده کردن خواسته های افراطی ارتدکس دشوار نبوده است. بزلال اسموتریخ، وزیر دارایی راست افراطی نتانیاهو درهای خزانه داری را به روی خریدیم ها باز گذاشته است و نتانیاهو هم موافقت کرده که بودجه بیشتری در اختیار آنها قرار دهد. اما پاسخ مثبت به خواسته های فراملی گرایان دشوارتر است. بسیاری از افراد حاضر در این اردوگاه همچنان در تلاشند تا قدرت قوه قضاییه را مهار کنند و عملاً آن را تابع هوس های ائتلاف حکومتی کنند؛ حتی علی رغم مواجهه با اعتراضات توده ای که همچنان هر هفته صدها هزار نفر را به خیابان ها می کشاند.

اگر نتانیاهو با مصالحه درباره اصلاحات قضایی موافقت کند - هدفی که توسط رئیس جمهور اسرائیل، اسحاق هرئزوک دنبال می شود - با خطر فروپاشی ائتلاف خود مواجه خواهد شد. با این حال نتانیاهو برای در امان ماندن از گزند پیگرد قانونی یا به تأخیر انداختن محاکمه خود باید همچنان در قدرت باقی بماند. بنابراین او چاره ای جز برآورده کردن آرزوی دیرینه ناسیونالیست های افراطی نخواهد داشت؛ تشدید کنترل اسرائیل بر سرزمین های اشغالی و تبدیل اشغال به یک الحاق دائمی. ده ها پیش نویس قانون که به دنبال تحقق چنین هدفی هستند اکنون در کمیته های کنست دست به دست می شوند. مطابق با برخی از این قوانین، دولت اسرائیل باید با شهرک نشینان ساکن کرانه باختری دقیقاً

آگهی مناقصه عمومی ۱۷۰-۱۴۰۲

(ستاد) اسناد مناقصه را دریافت نمایند. لازم به ذکر است مناقصه گران جهت شرکت در مناقصه می بایست در موعد مقرر نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند در غیر این صورت مجاز به ارائه پیشنهاد قیمت نمی باشند.

آخرین مهلت ارائه پیشنهادات ثبت اسناد و مدارک در سامانه حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۸ می باشد. شرکت کنندگان می بایست تا تاریخ مذکور سپرده شرکت در مناقصه را به صورت فیزیکی به **آدرس** شیراز - بلوار عدالت جنوبی - ابتدای بلوار دولت غربی - جنب درمانگاه آراذگان - سازمان عمران و بازاریابی فضاهای شهری - واحد قراردادهاء تحویل نمایند.

تاریخ و محل بازگشایی پاکت: روز دوشنبه ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۹ در محل چهارراه خلدیرین، طبقه سوم شهرداری منطقه یک، سالن جلسات کمیسیون عالی معاملات می باشد.

مدت اعتبار پیشنهادها ۳ ماه می باشد.

تعديل: هیچگونه وجهی بابت تعدیل آحاد بهاء پرداخت نخواهد شد.

هیچگونه وجهی بابت پیش پرداخت داده نخواهد شد.

بدینهی است هزینه آگهی به مناقصه از طریق سبده برنده مناقصه خواهد بود.

شهرداری در رد یک یا تمام پیشنهادها مختار می باشد در این صورت سپرده ها مسترد می گردد.

کلیه شرکت کنندگان می بایست مدارک ثبت نام در سامانه دادگستری (ننار) ارائه نمایند.

شرکت در مناقصه و دادن پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آیین نامه معاملات شهرداری می باشد.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به مناقصه در اسناد مناقصه مندرج است.

آگهی و اطلاعات مربوط به مناقصه از طریق سایت <https://shaffafshiraz.ir> قابل مشاهده می باشد.

مقاضیان شرکت در مناقصه موظف به ثبت نام در سایت vendor.shiraz.ir می باشند.

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶

اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شهرداری شیراز

شماره شناسه ۱۵۱۲۵۶۹